

КО СУ (СРБИ) ШОКЦИ?: Аустријски попис и мапа из 1845. године

19:55 01.06.2016.

Погледајте овде, како веома педантно Аустријско царство (1804-1867) наводи, које је становништво живело у њиховој држави, уз званично (пописно) изјашњење истог о сопственој националној припадности.

		Seele	
A. I N D O - E Ü R O - P Ä E R	I. Germanen und zwar Deutsche mit 5 Mundarten	D.	7.285.000
	II. Slawen		17.033.000
	1. Tschechen, Morawer und Slowaken	SL.	7.224.300
	2. Polaken, Polen oder Lechen	POL.	2.374.600
	3. Kleinarussen, Russniaken, Lokuten, Ruthenen	R.	2.822.400
	4. Illyro-Serben		4.604.600
	a) Serben (Shokken u. Raizen)	Sn.	2.624.000
	b) Charwaten (Kroaten)	Ch.	813.300
	c) Slowenzen (Wenden)		1.167.300
	5. Bulgaren, zerstreut in den ungrischen Ländern	B.	7.100
	III. Gräco-Romanen		7.284.000
	1. Italiäner und romanisirte Serben		5.183.000
	2. Walachen (Rumun) u. Zinzaren		2.156.000
	3. Franzosen, zerstreut in den deutsch, u. ungrisch, Länd.	F.	6.000
	4. Griechen, desgleichen		6.100
IV. Albaner, - Clementiner an der unteren Sau		2.500	
V. Armenier in 3 Niederlassungen in Siebenbürgen u. zerstreut	Ar.	16.500	
VI. Hindus, - Zigeuner zerstreut		128.000	
B. FINNEN: VII. Magyaren, oder Ungern, nebst den Szeklern		4.810.400	
C. SEMITEN: VIII. Juden, zerstreut in der ganzen Monarchie		475.000	
D. TURKEN: IX. Osmanen zerstreut in den ungrischen Ländern		3.000	

На легенди мапе је издвојен део пописа, а овде из истог издвајамо број Срба, Хрвата, Словенаца и Румуна (оне који су се изјаснили као Власи, аустријска власт је накнадно преименовала у Румуне), који су чинили становништво Аустријског царства.

Пописна територија (која нас занима) на југу и југоистоку царевине, обухватала је целу данашњу Републику Словенију, Републику Хрватску, Аутономну Покрајину Војводину (северни део Републике Србије), Мађарску и око половине данашње Румуније (Банат, Ердељ и Буковина).

Ево и веома занимљивог извода из поменуте легенде:

Срба (Православаца) 2.624.000
Италијани и Срби[1] (романизовани): 5.183.000
Хрвати: 813.300
Словенци: 1.167.300
Румуни (са Цинцарима): 2.156.000

На овом попису из 1845. године (унетом на мапу из 1846. године), Аустријанци јасно наводе за Шокце[2] да су Срби.

Напомена:

Овим пописом није обухваћена Босна и Херцеговина (скр. БиХ), јер иста тек после Берлинског конгреса (1878) улази (као протекторат) у састав Аустро-Угарске монархије (1867-1918), мада је формално и даље део Османско-турског султаната (1299-1923).

Наиме, Аустрија је, одлукама Берлинског конгреса, добила мандат (читај: одрешене руке) “да успостави ред“ у овом делу Османско-турског султаната, после Сербског устанка (1875-1878), који је запретио да ће се и овај део сербског етничког простора формално припојити Кнежевини Србији[3] (1815-1882), а што је било супротно интересима германске нације, односно већ поменутог Аустријског царства и (другог) Немачког царства (1871-1918).

Назив: „Ethnographische Karte der Osterreichischen Monarchie“[4]

Аутор: Heinrich Berghaus[5] (1797-1884)

Издавач: Verlag Justus Perthes, а ову издавачку фирму основао је 1775. године, Немац Johann Georg Justus Perthes (1749-1816)

Место издања: Gotha

Језик: немачки

Писмо: латиница

Увећану мапу (Ethnographische Karte der Osterreichischen Monarchie) из 1946. године, са пописом становништва (из 1845. године) унетим у доњи десни угао исте, можете погледати или на следећем линку:

<http://www.atlassen.info/atlassen/perthes/berpa01/picslarge/berpa1848k0810.jpg>

[1] Грко-католичког и католичког верског опредељења. У овај број нису ушли Срби из Кнежевине Србије, те они са југа данашње Србије, тј. са простора јужно од Ниша, затим Рашке (тада Новобазарског санџака), са простора Аутономне Покрајине Косово и Метохија (јужни део данашње Републике Србије), Црне Горе, Македоније (вардарске, епирске и пиринске), као ни из данашње Бугарске и Албаније.

[2] Израз »шокчити«, код Мађара означава покатоличење, а под њим се мисли искључиво на покатоличење хришћанско-православно сербског становништва.

[3] Званичан назив (стара ортографија): **Књажество Сербіа**.

[4] Пун назив: „Ethnographische Karte der Osterreichischen Monarchie. Nach Bernhardi, Safarik, und eigenen Untersuchungen von HBgs. Febr 1845. 8te Abtheilung: Ethnographie No 10. Gez. in der geogr. Kunstschule zu Potsdam auf v. Stulpnagel's Osterr. Kaiserstaat (No 26 in Stieler's H. Atlas). Gest. v. W. Behrens, Shr. v. Fr. In Baumgarten. Gotha 1846, bei J. Perthes. 1846.“.

[5] Бергхаус је био немачки географ.

Извор: srbski.weebly.com